

Piatok 1. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 1. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: privedú
svojho priateľa k Ježišovi;
dôsledky odpustenia hriechov;
všetci potrebujeme dobrých
priateľov.

17.01.2025

V KAFARNAUME A JEHO OKOLÍ
rastie túžba ľudí vidieť Ježiša.

Evanjelium nám hovorí, že „nebolo
miesta ani predo dvermi“ (Mk 2, 2).
Pred niekoľkými dňami sme videli,

ako sa ľudia tlačia pred Šimonovým domom, ale teraz tam nie je ani miesto. Napĺňa sa to, čo povedal Peter: všetci hľadajú Majstra. Ježiš zohrial ich srdcia, priniesol nádej zaneprázdneným a utláčaným ľuďom; ale tentoraz je to iná nádej, oveľa väčšia, než si predstavovali. Kristove slová a zázraky spôsobili, že sny ľudí, ktorí stáročia čakali na Mesiáša, sa tentoraz zdajú byť možné. Čo ak je to naozaj Mesiáš, pýtajú sa, čo ak máme to šťastie, že ho máme doma v Kafarnaume? Pre jednoduchých ľudí, ktorí obklopovali Krista, niet väčšej výsady ako stretnúť sa s tým, ktorý ich oslnil svetlom svojho učenia. Oni, druhoradé postavy v spoločnosti svojej doby, našli veľký poklad; tí, ktorí boli vždy poslední, boli vyhľadani, aby viedli zaslúbený ľud.

Medzi celým týmto zástupom sú štyria priatelia, ktorí počuli alebo možno aj videli Ježiša. Majú piateho

priateľa, ktorý je ochrnutý, a
jednému z nich napadlo, že ak ho
privedú k Ježišovi, je veľká šanca, že
bude uzdravený. Keď však prídu do
jeho blízkosti, nájdú tam toľko ľudí,
ktorí sa tlačia jeden vedľa druhého,
že nevedia, čo majú robiť. V každej
skupine sa vždy nájde niekto, kto má
trochu bláznivejší nápad, a tak aj tu:
jeden z nich navrhne, aby svojho
priateľa spustili zo strechy domu.
Nevidia iný spôsob, ako ho priviesť
tvárou v tvár Ježišovi. My, v
modlitbe, môžeme aj po mnohých
storočiach urobiť niečo podobné so
svojimi priateľmi. „Nie je možné
sprostredkovať Božiu blízkosť bez
toho, aby sme ju zažili, bez toho, aby
sme ju prežívali každý deň, bez toho,
aby sme sa nechali preniknúť jeho
nežnosťou. Každý deň, bez toho, aby
sme šetrili čas, musíme byť pred
Ježišom, privádzať k nemu ľudí a
situácie ako stále otvorené kanály
medzi ním a našimi ľuďmi“^[1].

OBJAVIŤ JEŽIŠA a povedať o ňom druhým sú dve strany tej istej mince. Každý kresťan má to šťastie, že má rovnaké poslanie ako Kristus. „Svetlo viery nám umožňuje spoznať, aké nekonečné je Božie milosrdenstvo, milosť, ktorá pôsobí pre naše dobro. Ale to isté svetlo nám umožňuje vidieť aj zodpovednosť, ktorá nám bola zverená, aby sme spolupracovali s Bohom na jeho diele spásy“^[2].

Apoštol však nie je lepší ako ktokoľvek iný. Preto je naplnený vďačnosťou a vedomie, že bol vyvolený, podnecuje jeho tvorivosť, ako sa to stáva týmto priateľom: „Odkryli strechu tam, kde bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal ochrnutý“ (Mk 2, 4). Chcú priviesť svojho priateľa pred Pána, myslia si, že to bude stačiť. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému:

„Synu, odpúšťajú sa ti hriechy“ (Mk 2, 5). Hore sú priatelia prekvapení, navzájom si gratulujú a Ježiš sa na nich možno pozerá so spoluúčasťou, lebo im to prešlo. Akosi sa im podarilo *prepašovať* svojho priateľa do srdca Majstra. Vidia radostnú tvár svojho priateľa, veľmi odlišnú od úzkosti, ktorá určite stiahla jeho tvár, keď ho spúšťali dolu. Možno ich tiež prekvapí, že Ježiš mu odpúšťa hriechy, ale tvár priateľa hovorí za všetko: teraz sa skutočne cíti oslobodený.

Radi by sme sa cítili rovnako vždy, keď nás Ježiš uzdraví. „Nebudte sklamaní, ak urobíte jednu hlúposť, alebo dvanásť za sebou,“ hovorí svätý Josemaría. „Čo si myslíte? Že ste bezchybní? Mám šesťdesiatosem rokov: no, štyridsaťjeden a trochu (*Poznámka prekladateľa: svätý Josemaría najprv hovorí o svojom biologickom veku – narodil sa v roku 1902 –, potom o svojom povolaní do*

Opus Dei od roku 1928).... Zoberiem vám vaše ilúzie: nemyslíte si, že keď budete starí, všetko bude pokojné. Zostanú tie isté vášne, a možno ešte zvrátenejšie. Takže celý život je boj, ale je to ľahké!“^[3].

PO TOM, AKO JEŽIŠ vysloví slová odpustenia, vypukne malá hádka. Niektorí ľudia vo vnútri sa rozčúlia. Prekáža im, že Ježiš hovorí, že ochrnutému odpúšťa hriechy, pretože to prislúcha len Bohu. Zarážajúca je fyzická poloha, v ktorej títo ľudia sedia, čo evanjelista zachytil inšpirovaný Duchom Svätým: „Sedeli tam niektorí zákonníci“ (Mk 2, 6). Vieme, že tí, ktorí ochrnutého skutočne milujú, sledujú scénu zo strechy. Tí, čo sa naopak sťažujú, že Ježiš odpúšťa hriechy, pohodlne sedia. Apoštol, podobne ako títo priatelia z evanjelia, nesedí a nečaká,

čo sa stane. Jeho viera v Boha ho vedie k dôvere v Ducha Svätého, skutočného protagonistu jeho poslania, a každý deň sa vydáva na cestu.

V skutočnosti ani nežiadajú Ježiša, aby ho uzdravil, ani sa nehnevajú, pretože spočiatku odpúšťa len jeho hriechy. Neurčujú Božie tempo, ale držia krok s Ježišom. Rozhovor pokračuje v očakávaní. Ježiš sa ich pýta: „Prečo si to myslíte vo svojich srdciach?“ (Mk 2, 8). Možno sa všetci cítili byť vyzvaní, hoci otázka bola adresovaná zákonníkom. Tí dobre vedeli, čo tým myslí, ale Ježiš ich nenechal odpovedať: „Hovorím ti,“ povedal a obrátil sa k ochrnutému, „vstaň, vezmi si lôžko a choď domov“ (Mk 2, 11).

Radosť priateľov, čo sa pozerali z hora, prepukla v jasot a vďačnosť. Vidia, ako ich priateľ chodí, berie si lôžko a vychádza na vlastných

nohách. Iste ho bežali objať. Ako asi vyzerala vďačnosť ochrnutého voči jeho priateľom? Ako objal každého z nich a možno najmä toho, ktorý mal odvážny nápad spustiť ho? Všetci potrebujeme dobrých priateľov, ktorí nás postaví pred Ježiša. A nie je nikto lepší ako Ježišova matka, kto by toto poslanie splnil. Jej predstavivosť a sympatie vždy urobí cestu späť do Ježišovej spoločnosti príťažlivou.

„Matka, ďakujeme ti za tvoj príhovor za nás pred Ježišom; bez teba by sme nemohli ísť k nemu. Aká veľká pravda: vždy ideme k Ježišovi a vraciame sa k nemu cez Máriu!“^[4].

.....

^[1] František, *Príhovor*, 12-IX-2019.

^[2] František, *Audiencia*, 29-IX-2021.

^[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 5-IV-1970.

^[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 10-IV-1937.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/piatok-1-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/piatok-1-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (20.04.2025)